

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/61/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010148
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3813010148.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. augusta 2013 prejednal odvolanie obžalovaného

Y. L.,

nar. XX.XX.XXXX v X., okres L., trvale bytom B., V. č. XX/XX, okres L., t.č. živnostníka - murára,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/45/2013 zo dňa 10. apríla 2013 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr.por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku výrok o treste odňatia slobody a výrok o treste zákazu činnosti.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaný pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa odsudzuje podľa § 289 ods. 3 Tr.zák. s použitím §§ 41 ods. 1, 38 ods. 2, 36 písm. l/, 37 písm. h/, 54 Tr.zák. k trestu povinnej práce vo výmere 100 (jednoto) hodín.

Podľa §§ 55 ods. 1, 51 ods. 3 písm. b/, 4 písm. c/ Tr.zák., sa obžalovanému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov do doby skončenia výkonu celého trestu povinnej práce a povinnosť nahradiť škodu.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr.zák. s použitím §§ 38 ods. 2, 36 písm. l/, 37 písm. h/ Tr.zák. sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel všetkého druhu na dobu 6 (šesť) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný Y. L. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a/, c/ Tr.zák. v súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr.zák. pretože i napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu v Prievidzi, sp.zn. 0T/62/2012 zo dňa 13. augusta 2012, právoplatným dňa 23. augusta 2012, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 24 mesiacov za to, že viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, dňa 16. októbra 2012 o 19.15 hodine po tom, čo požil alkoholické nápoje a v krvi mal 1,15 MG/L alkoholu viedol po ulici B. X. v L. osobné motorové vozidlo značky K. T. evidenčné číslo L., narazil do zaparkovaného osobného motorového vozidla značky P. U. B evidenčné číslo L., čím spôsobil majiteľovi tohto osobného motorového vozidla Y. X. škodu na vozidle vo výške 4.221,77 eur.

Bol za to odsúdený podľa § 289 ods. 3 Tr.zák. s použitím §§ 41 ods. 1, 38 ods. 2, 36 písm. l/, 37 písm. h/ Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 4 mesiace nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 3 Tr.zák. s použitím §§ 38 ods. 2, 36 písm. l/, 37 písm. h/ Tr.zák. bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 6 rokov.

Rozsudok súdu prvého stupňa nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaním obžalovaného. Obžalovaný svoje odvolanie písomne odôvodnil viacerými podaniami (zo dňa 11.04.2013, 12.04.2013 a 06.05.2013). Odvolanie smerovalo proti výroku o treste. Poukázal na to, že svojou trestnou činnosťou ublížil najmä svojej rodine. Spôsobenú škodu riadne spláca a pre riešenie stresových situácií vyhľadal pomoc psychologičky. Bývanie pre seba, manželku a dieťa zabezpečil prostredníctvom hypotéky, za ktorú sa mu zaručila svojím bytom matka, ktorá sa inak stará o mentálne postihnutú dcéru. Poukázal na to, že výkonom trestu odňatia slobody by utrpela nielen jeho manželka s 15-mesačným dieťaťom, ale aj jeho matka a postihnutá sestra. Vyslovil súhlas s prácou v prospech mesta B., hoci aj celý rok. Navrhol uloženie primeraného trestu, aby nebolo ublížené jeho rodine.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní predložil obžalovaný splátkový kalendár s Komunálnou poisťovňou ohľadne splácania škody. Súčasne vyhlásil, že s povinnou prácou súhlasí. Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

K výroku o vine je potrebné uviesť, že tento urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr.por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

K výroku o treste v rozsudku súdu prvého stupňa, z pohľadu odvolania obžalovaného, uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Opakovaná jazda s motorovým vozidlom pod vplyvom alkoholu ani nie 2 mesiace po tom, čo bol za rovnakú trestnú činnosť obžalovaný už právoplatne odsúdený, svedčí o potrebe represívneho postihu obžalovaného. Obžalovaný takto konal v dobe uloženého trestu zákazu činnosti a navyše v skúšobnej dobe uloženého trestu odňatia slobody. Tento výchovný trest sa zjavne minul svojmu účinku, najmä z pohľadu prevýchovy páchatel'a a zabránenia mu v páchaní trestnej činnosti.

Z tohto pohľadu by sa uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody javilo ako zákonné v súlade aj s ustanovením § 49 ods. 2 Tr.zák., zakazujúceho uložiť trest odňatia slobody s povolením podmieneného odkladu, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

Naproti tomu, proti uloženiu a výkonu trestu odňatia slobody svedčia najmä nasledovné okolnosti. Je všeobecne v súdnej praxi uznávané, že krátkodobé nepodmienečné tresty odňatia slobody by mali byť ukladané len výnimočne. V predmetnej veci ďalej v prospech obžalovaného svedčí jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti (vyhlásenie o vine), ako aj k náhrade škody (s poškodenou uzavrel splátkový kalendár), ako aj vyhľadanie služieb psychologičky (podľa obžalovaného, príčinou jeho trestnej činnosti bol nezvládnutý stres).

Ďalej pri rozhodovaní o treste odvolací súd prihliadol aj k zásade pre ukládanie trestov uvedenej v § 34 ods. 3 Tr.zák. Podľa tejto zásady trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Senát odvolacieho súdu je názoru, že výkon krátkodobého trestu odňatia slobody by mohol mať „likvidačné“ dôsledky najmä na bývanie nielen jeho rodiny (manželka a dieťa), ale aj jeho matky a postihnutej sestry. Takéto účinky trestu obžalovaného na ďalšie „nevinné“ osoby by neboli v súlade s princípmi spravodlivosti ukládania trestov.

Z týchto dôvodov odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v uložených trestoch, ktoré v súlade s § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por. považoval za neprimerané prísne. Odvolací súd sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr.por. uložil trest spojený s výkonom v podobe trestu povinnej práce vo výmere 100 hodín. Tento trest pritom podstatne neovplyvní rodinu obžalovaného, odkázanú na jeho príjmy z činnosti živnostníka. Súčasťou tohto trestu pritom je aj vplývanie na vzťah obžalovaného k alkoholickým nápojom a splneniu si povinnosti náhrady škody.

Pokiaľ ide o novouložený trest zákazu činnosti, odvolací súd tento uložil v rovnakej výmere ako súd prvého stupňa. Pri jeho ukladaní však nepostupoval podľa § 61 ods. 3 Tr.zák., ale podľa ustanovenia § 61 ods. 1, 2 Tr.zák. Charakter trestnej činnosti obžalovaného, vrátane jej opakovania po odsúdení, vyžadujú uloženie tohto trestu v hornej polovici trestnej sadzby.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.